

Vec C-457/09

Claude Chartry **proti** **Belgickému kráľovstvu**

(návrh na začatie prejudiciálneho konania
podaný Tribunal de première instance de Liège)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Článok 234 ES — Preskúmanie súladu vnútroštátneho právneho predpisu tak s právom Únie, ako aj s ústavou tohto štátu — Vnútroštátna právna úprava stanovujúca prednosť incidenčného konania kontroly ústavnosti — Charta základných práv Európskej únie — Nevyhnutnosť existencie súvislosti s právom Únie — Zjavný nedostatok právomoci Súdneho dvora“

Uznesenie Súdneho dvora (piata komora) z 1. marca 2011 I - 821

Abstrakt uznesenia

1. *Prejudiciálne otázky — Podanie návrhu na Súdny dvor — Právomoc vnútroštátnych súdov — Vnútroštátna právna úprava potvrdzujúca prednosť vnútroštátneho incidenčného konania kontroly ústavnosti — Nepripustnosť — Podmienka (Článok 234 ES)*

2. *Prejudiciálne otázky — Právomoc Súdneho dvora — Hranice — Návrh na výklad Charty základných práv Únie — Predmet vnútroštátneho sporu, ktorý neobsahuje nijaký prvok súvisiaci s právom Únie — Nedostatok právomoci Súdneho dvora*
(Článok 234 ES; Charta základných práv európskej únie, článok 51 ods. 1)

1. Článok 234 ES bráni právnym predpisom členského štátu, ktoré zavádzajú incidenčné konanie skúmania ústavnosti vnútroštátnych zákonov, pokiaľ prioritná povaha tohto konania vo svojom dôsledku bráni všetkým ostatným vnútroštátnym súdom, tak pred predložením otázky ústavnosti vnútroštátnemu súdu poverenému výkonom kontroly ústavnosti zákonov, ako prípadne aj po vydaní rozhodnutia uvedeného súdu o tejto otázke, vo výkone ich právomoci alebo v plnení ich povinnosti obrátiť sa na Súdny dvor s prejudiciálnymi otázkami.

(pozri bod 20)

2. V konaní podľa článku 234 ES má Súdny dvor právomoc rozhodovať o výklade Zmluvy, ako aj o platnosti a výklade aktov prijatých inštitúciami Európskej únie. V rámci toho je právomoc Súdneho dvora obmedzená iba na preskúmanie ustanovení práva Únie.

Článok 51 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie stanovuje, že ustanovenia tejto charty sú určené pre členské štáty výlučne vtedy, ak vykonávajú právo Únie. Toto obmedzenie sa napokon nezmenilo ani nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy 1. decembra 2009, odkedy má Charta podľa nového článku 6 ods. 1 EÚ rovnakú právnu silu ako Zmluvy. Tento článok totiž spresňuje, že ustanovenia Charty žiadnym spôsobom nerozširujú právomoci Únie vymedzené v Zmluvách.

Z toho vyplýva, že Súdny dvor nemá právomoc odpovedať na návrh na výklad článku 6 ods. 1 ES v znení, ktoré predchádzalo nadobudnutiu platnosti Lisabonskej zmluvy, ak vnútroštátne rozhodnutie neobsahuje nijakú konkrétnu okolnosť, na základe ktorej by sa bolo možné domnievať, že predmet sporu má súvislosť s právom Únie.

(pozri body 21, 23 – 26)